GREGORIUS MAGNUS

Admont, Ende 12. Jh.

Seite 40r

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=25941
Copyright: Admont, Benediktinerstift

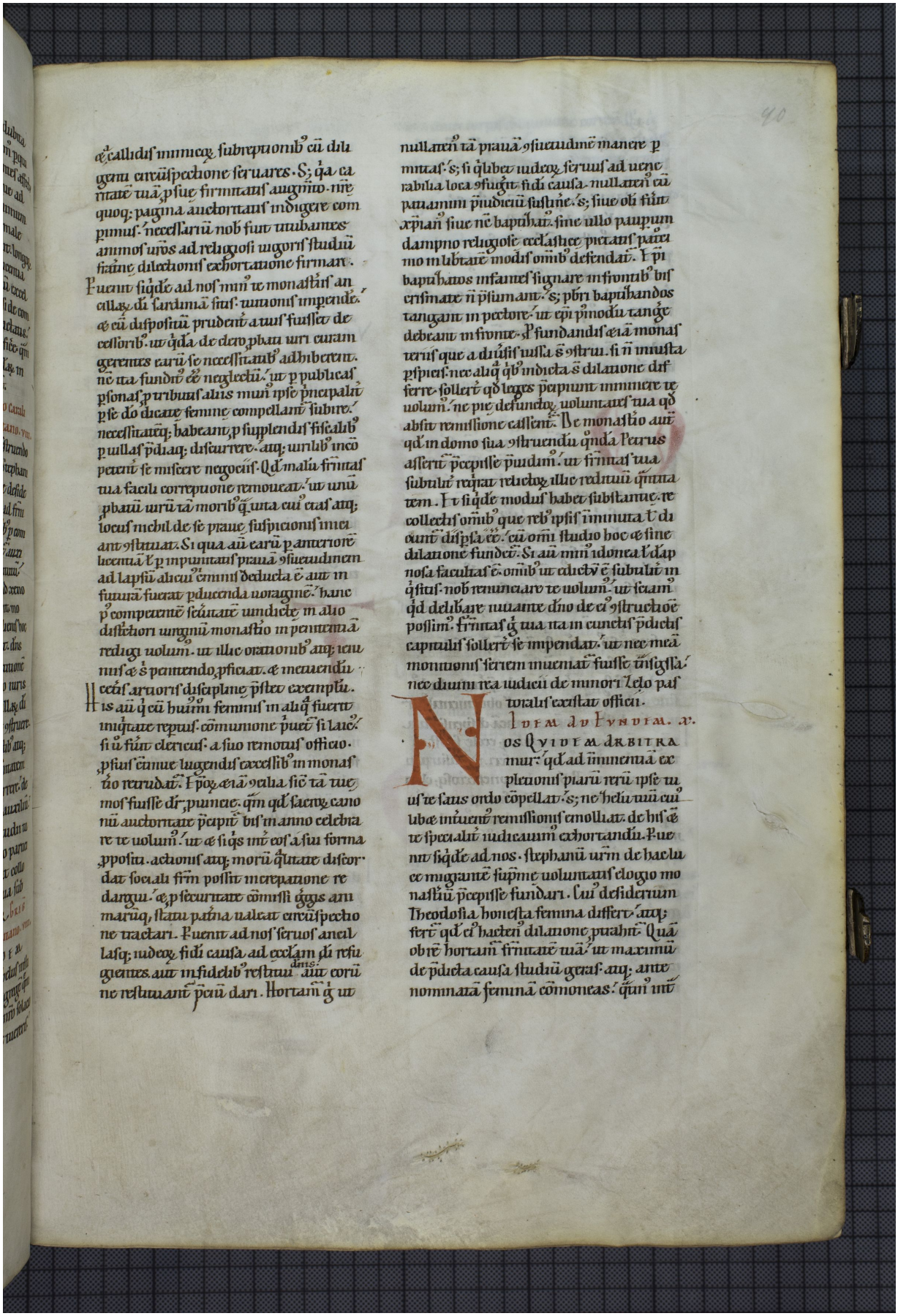

40

æ callidis mimicæ subreptionib' eū dilu
genti circūspectione seruare. S; q̃a ca
ritatē tuā, p sue firmitatis augmēto. mīe
quoq; pagina auctoritatis indigere com
pimus. Necessariū nob fuit turbantes
animos uīros ad religiosi uigoris studiū
fraternę dilectionis exhortatione firmare.
Peruenit siq̃dē ad nos mīn te monasterii an
cillæ dī sardiniā situ. uanitatis impendere.
æ eū dispositū prudenter a tuis fuisse de
cessoribus. ut q̃da de clero pbari uri curam
gerentes earū se necessitatib' adhiberent.
ne tua fundi ēē neglectui. ut p publicas
psonas, p uiribus aliis mīn ipse principalit
p se dō dicare femine compellant subire.
necessitatēq; habeant, p supplendis fiscalib'
p uillas pdiaq; discurrere. atq; uirilib' inco
petenti se miscere negociis. Qd malu firmitas
tua facili correptione remouerat. ut unū
pbarū uirū tā moribus q̃ uita cui ctas atq;
locus nichil de se prauę suspicionis inci
ant ostruat. Si qua aū earū p anteriorē
licentiā l p impunitatis prauā ostuudinem
ad lapsū alicui ēminus deducta ē aut in
futurā fuerat pducenda uoragine. hanc
p competentē sēntiatē uindicte in alio
districtori uirginū monasterio in penitentiā
redigi uolumus. ut illic orationib' atq; ieiu
niis æ s penitendo, pficiat. æ meuendū
ceteris aruoris disciplinę pstet exemplū.
His aū q̃ cū huiusmī feminis in aliq̃ fuerit
mīgtate repus. cōmunione pueri si laici.
si u fuerit clericus. a suo remotus officio.
psius cūnue lugendis excessib' in monas
terio retrudat. Et poz ęrā ęcclia sic tā tue
mos fuisse dr, pruncie. q̃m qd sacrę cano
nū auctoritate papē bis in anno celebra
re te uolumus. ut æ siqs intē eos a sui forma
ppositi. actionis atq; morū q̃litate discor
dat socialiter fīm possit interpatione re
dargui. æ, p securitate cōmissi ęgis ani
marū, statu patria naliat circūspecto
ne tractari. Peruenit ad nos seruos ancil
lasq; iudex fidei causa ad ecclam dī refu
gientes aut in fidelib' restitui aut eorū
ne restituant pēnā dari. Hortamur q̃ ut
nullatenus tā prauā ostuudinem manere p
mittas. S; si q̃libet iudex seruus ad uene
rabilia loca ostugit fidei causa. nullatenus eū
patiaris pīudicium sustinere. S; siue oli fuit
xpian siue nē baptisati. sine ullo paupum
dampno religiose ecclastice pietatis patri
mo in libertate modis omnib' defendat. Et pi
baptisatos infames signare in frontib' bis
crisinate ni pīsumant. S; pbri baptisandos
tangant in pectore. ut cpi pinodiu tangere
debeant in fronte. Si fundandis ęcia monas
teris que a diuisis uissa s ostru. si ni iniusta
pspicis. nec aliq̃ q̃b' indicta s dilatione dif
ferre solleat qd leges pcipiunt imminere te
uolumus. ne pię defunctę uoluntatis tua qd
absit remissione cassent. De monasterio aut
qd in domo sua ostruendū qnda Petrus
asserit pcepisse pīudum. ut firmitas tua
subtulit rogat relictęq; illic redituū q̃ntita
tem. Et siq̃dē modus habet subitantiae re
collectis omnib' que reb' ipsis iminuta l di
cant displicē. cū omni studio hoc æ sine
dilatione fundet. Si aū mīn idonea l dap
nosa facultas ē omnib' ut edictū ē subtulit in
q̃situs. nob renunciare te uolumus. ut sciam
qd deliberare iuuante dno de ei ostructione
possim. firmitas q̃ tua ita in cunctis pdictis
capitulis solleat se impendat. ut nec mea
monitionis seriem inuenat fuisse tīsgssa.
nec diuini iudicii de minori zelo pas
toralis existat officii.

Iudem de Eunuia. x.

Nos Quidem arbitra
mur. qd ad immenuā ex
pletionis piarū rerū ipse tu
us te sanus ordo cōpellat. S; ne helia tuū cui
libet intuenti remissionis emolliat. de his ē
te specialit iudicauimus exhortandū. Pe
nit siq̃dē ad nos. Stephanū urīn de hacla
ce migrantē supme uoluntatis elogio mo
nasteriū pcepisse fundari. cui desiderium
Theodosia honesta femina differt atq;
fert qd ei hacten dilatione purahit. Quā
obrē hortamur fīmitatē tuā. ut maximū
de pdicta causa studiū gerat. atq; ante
nominatā feminā cōmoneas. quī int